C/2025/1182

21.3.2025

Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru

Politika hospodářské soutěže jakožto základ konkurenceschopnosti EU

(stanovisko z vlastní iniciativy)

(C/2025/1182)

Zpravodajka: **Isabel YGLESIAS**

Poradkyně	Iratxe GURPEGUI (pro zpravodajku)
Rozhodnutí plenárního shromáždění	15. 2. 2024
Právní základ	čl. 52 odst. 2 jednacího řádu
Odpovědná sekce	Jednotný trh, výroba a spotřeba
Přijato v sekci	12. 12. 2024
Přijato na plenárním zasedání	22. 1. 2025
Plenární zasedání č.	593
Výsledek hlasování (pro/proti/zdrželi se hlasování)	222/3/2

1. Závěry a doporučení

1.1 Evropský hospodářský a sociální výbor (EHSV) v tomto stanovisku zdůrazňuje významnou úlohu politiky hospodářské soutěže při posilování konkurenceschopnosti EU a navrhuje, jak by s ohledem na nové ekonomické podmínky bylo možné pravidla hospodářské soutěže upravit.

1.2 Pokud jde o kontrolu fúzí podniků, mohlo by se posuzování fúzí změnit tak, aby při něm byla lépe zohledněna zvláštní povaha trhů, na kterých hrají stěžejní úlohu investice do infrastruktury, inovace nebo udržitelnost. Kromě toho by mělo být nalezeno řešení, které by umožnilo kontrolovat fúze motivované inovacemi, na něž se v současné době nevztahují prahové hodnoty stanovené v nařízení Komise o spojování podniků. Fúze by se nikdy neměly využívat k ochraně národních zájmů a při analýze fúzí by měly být zohledněny názory všech zúčastněných stran.

1.3 Podniky v EU lze v jejich úsilí o transformaci spolehlivě podpořit státní podporou, a mobilizovat tak obrovské investice potřebné k dosažení tohoto společného cíle. Aby se zabránilo negativnímu dopadu rozptýlení státní podpory mezi členskými státy na konkurenceschopnost EU, je nezbytné zajistit, aby byla veřejná podpora využívána co nejefektivněji, čímž se umocní vedlejší účinky a posílí evropské hodnotové řetězce.

1.4 Za tímto účelem musí být při přezkumu pravidel týkajících se významných projektů společného evropského zájmu vytvořen nástroj založený na skutečně evropském přístupu, díky němuž přinesou tyto nástroje opravdovou změnu. Stejně tak i při navrhování a využívání Evropského fondu pro konkurenceschopnost je třeba mít na paměti evropskou perspektivu. Kromě toho je třeba posílit kapacity a koordinaci mezi vnitrostátními správními orgány a Komisí, aby se příslušné postupy zjednodušily a zajistilo se účinné využívání stávajících i nových nástrojů.

1.5 V neposlední řadě pak podniky potřebují mít přehled a právní jistotu. Zároveň s tím, jak se rozvíjejí nové přístupy k hospodářské soutěži, je třeba vynaložit další úsilí na zefektivnění antimonopolních postupů, postupů týkajících se fúzí a státní podpory a vypracovat jasné pokyny. Je třeba upřednostnit přístup založený na využívání již existujících nástrojů k prohloubení jednotného trhu.

2. **Obecné připomínky**

2.1 Účelem tohoto stanoviska z vlastní iniciativy je přispět k probíhající diskusi o úloze, kterou by politika hospodářské soutěže měla hrát při zvyšování konkurenceschopnosti EU, a to při zachování evropského modelu sociálně tržního hospodářství, který dosud přinesl vysokou míru prosperity, růstu a sociální soudržnosti.

2.2 Globální hospodářské podmínky se za posledních několik desítek let radikálně změnily. Finanční krize v roce 2008 a pandemie COVID-19 měly závažný dopad na naše finanční systémy, průmyslová odvětví i systémy sociální ochrany. Za těchto okolností měl zásah veřejných orgánů zásadní význam pro přežití tohoto těžkého období.

2.3 Hospodářství EU navíc v současnosti čelí trojí výzvě: digitalizaci, změně klimatu a zajištění odolnosti, přičemž ekonomika EU zaostává z hlediska produktivity za ekonomikami USA a asijských zemí. EU postupně přijala řadu politických a rozpočtových iniciativ s cílem připravit hospodářství i společnost EU na digitální věk a bojovat proti změně klimatu.

2.4 I když se prosazování práva hospodářské soutěže ukázalo v průběhu desetiletí jako jeden ze základních nástrojů pro zajištění prosperity spotřebitelů a rovných podmínek v celé EU a panuje obecná shoda na tom, že by v rámci budoucí konkurenceschopnosti EU mělo hrát ústřední úlohu, názory se různí, jak by se tohoto cíle mělo dosáhnout. Enrico Letta navrhuje ([1]) vybudovat silnější a integrovanější jednotný trh, který podnikům umožní expandovat a upevnit své postavení a dodržovat při tom zásady spravedlivé hospodářské soutěže a ochrany spotřebitelů: klíčem k prosperitě ekonomiky EU je podle něj dosažení skutečné integrace trhů v odvětví elektronických komunikací, financí a energetiky. Mario Draghi pak vyzývá k přepracování pravidel hospodářské soutěže tak, aby se firmy z EU mohly přizpůsobit globálním podmínkám, který se v současné době mění. Draghi vyjadřuje znepokojení nad tím, že evropské firmy nejsou schopny čelit konkurenci, neboť nemají stejné možnosti k expanzi jako zahraniční firmy, a poukazuje na úlohu, kterou by při odstraňování rozdílů z hlediska inovací a produktivity mělo hrát právo hospodářské soutěže.

2.5 Ursula von der Leyen prosazuje v politických směrech pro své druhé funkční období ([2]) nový přístup k politice hospodářské soutěže, který podniky podpoří v expanzi na globální trhy a současně jim zajistí rovné podmínky. To by se mělo odrazit i v posuzování fúzí, aby byly plně zohledněny inovace a odolnost a současně aby se zdůraznilo, že je třeba zabránit koncentraci trhu, která vede k vyšším cenám nebo nižší kvalitě.

2.6 Odlišné názory panují rovněž na úlohu státní podpory při řešení současných výzev a na to, jak by měla být tato podpora koncipována. Letta navrhuje, aby finanční podpora EU byla postupně rozšířena vytvořením určitého mechanismu příspěvků na státní podporu, kdy by členské státy byly povinny vyčlenit část svých vnitrostátních finančních prostředků na financování celoevropských iniciativ a investic.

2.7 Nedávno přijaté nástroje, tj. nařízení o digitálních trzích a nařízení o zahraničních subvencích, mají zásadní význam pro podporu konkurenceschopnosti EU, neboť zavádějí nová pravidla ke zvýšení otevřenosti digitálních trhů hospodářské soutěži a k řešení narušení způsobených zahraničními subvencemi na jednotném trhu EU.

2.8 Komise ([3]) a vnitrostátní orgány sledují probíhající diskusi i požadavky na zaujetí nového přístupu k politice hospodářské soutěže. Na řešení nových hospodářských výzev, zejména v oblasti digitální ekonomiky, a na zefektivnění svých postupů již vynaložily značné úsilí, ačkoli zároveň čelí stále většímu snižování počtu svých zaměstnanců a omezování zdrojů.

2.9 Prosazování pravidel hospodářské soutěže ze strany EU a její politické iniciativy jsou bedlivě sledovány na mezinárodních fórech a často jsou považovány za osvědčené postupy. To má velmi pozitivní dopad na podniky z EU, které se snaží prosadit v zahraničí. EU by měla více využívat své mezinárodní úlohy v rámci současné ekonomické a klimatické transformace.

2.10 EHSV vyzývá k důkladnému zamyšlení nad těmito otázkami.

([1]) Viz zpráva *Much More than a Market* (Mnohem více než jen trh).
([2]) Viz Politické směry pro příští Evropskou komisi 2024–2029.
([3]) Viz v tomto ohledu zprávu Protecting Competition in a Changing World (Ochrana hospodářské soutěže v měnícím se světě), kterou vypracovalo GŘ COMP.

3. **Konkrétní připomínky**

3.1 ***Kontrola fúzí a dohody o horizontální spolupráci***

3.1.1 V zájmu usnadnění expanze podniků, které se snaží prosadit na světových trzích, a současného zajištění nezbytné ochrany hospodářské soutěže a zásadních změn potřebných pro úspěšnou „trojí transformaci" by Komise mohla zvážit možnost, že by s ohledem na konkrétní potřeby trhů upravila své normy pro posuzování fúzí.

3.1.2 Například na trzích, kde se intenzivně využívá infrastruktura, jako jsou telekomunikace, by úspory fixních nákladů plynoucí z fúze mohly zvýšit peněžní toky, a umožnit tak investice do kapacity a do kvality infrastruktury, jež by byly ku prospěchu spotřebitelů. Ačkoli Komise tento argument v zásadě neodmítá, klade na zúčastněné strany vysoké nároky, pokud jde o prokázání tohoto pozitivního dopadu. Současný právní rámec pro posuzování účinnosti je však dostatečně pružný, aby se přizpůsobil a dokládání těchto tvrzení nebylo pro zúčastněné strany tak zatěžující. Komise by mohla zvážit:

— prodloužení dvouletého až čtyřletého období pro posouzení efektivity fúze. Delší doba pro provedení posouzení v odvětvích s dlouhými investiční cykly by umožnila využít efektivitu plynoucí z úspor z rozsahu a také vyšší kvalitu infrastruktury a širší pokrytí, což by evropským spotřebitelům a podnikům umožnilo přístup k inovativním službám,

— delší časové rámce by zvýšily nejistotu, která je již nyní příznačná pro analýzu *ex ante*. Bylo by proto užitečné dohodnout se na platných modelech pro kvantifikaci a posouzení důkazů o dlouhodobém zlepšení kvality vyplývajícím z inovací nebo o zkvalitnění infrastruktury. Účastníci fúze by tak mohli předkládat dobře odůvodněné, rozumné a úspěšné argumenty týkající se necenových přínosů,

— při posuzování fúzí by také měly být vzaty v potaz argumenty ohledně odolnosti dodavatelských řetězců, jelikož jde o jeden z prvků podporujících účinnost.

3.1.3 Při sledování nápravných opatření souvisejících s fúzemi je třeba věnovat patřičnou pozornost tomu, aby se zajistilo, že nápravná opatření týkající se investic a průmyslových plánů byla plně provedena a že v opačném případě bude sjednána náprava. Stejně tak je důležité, aby prostřednictvím zavedených kanálů probíhal dialog se zúčastněnými stranami, a zajistilo se tak, že budou zohledněny všechny relevantní názory.

3.1.4 Komise by rovněž měla zvážit méně restriktivní přístup k mimotržní účinnosti, která se řídí cíli v oblasti udržitelnosti stanovenými v rámci fúzí a dohod o spolupráci. Kromě opatření, jež jsou uvedena v nejnovějších pokynech k dohodám o horizontální spolupráci, by bylo možné zvážit podobný přístup jako je ten, který zaujal nizozemský orgán pro hospodářskou soutěž (ACM) (tj. nezasahovat do dohod, které zabraňují škodám na životním prostředí ve prospěch skupiny spotřebitelů, která je větší než skupina dotčená omezením hospodářské soutěže) ([4]).

3.1.5 Pokud jde o akvizice evropských začínajících podniků zahraničními společnostmi a jejich dopad na inovace v EU, mohla by Komise zvážit přijetí pravidel nebo zvláštních nápravných opatření s cílem ochránit evropské inovace. Existují důkazy, že místní přelévání inovací (tj. inovace zavedené jednou firmou podporují inovace v sousedních firmách) se s rostoucí vzdáleností rychle snižuje ([5]): nápravná opatření by proto mohla vyžadovat, aby centrum inovací zůstalo v EU. Komise by rovněž mohla zvážit zavedení vyvratitelné domněnky újmy, pokud začínající podnik převezme společnost se silným dominantním postavením: strany účastnící se fúze by musely předložit důkazy o tom, že tato fúze buď nevyvolává žádné významné potíže v oblasti hospodářské soutěže, nebo že je očekávaný nárůst efektivity dostatečně velký na to, aby tuto akvizici odůvodnil ([6]).

([4]) Viz pokyn ACM týkající se uplatňování práva hospodářské soutěže v případě dohod o udržitelnosti.

([5]) Viz v této souvislosti Becker, B., Roper, S. a Vanino, E. (2023) Assessing innovation spillovers from publicly funded R&D and innovation support: evidence from the UK (Posuzování přelévání inovací z podpory VaV a inovací financované z veřejných zdrojů: empirické poznatky ze Spojeného království), International Journal of Technological Innovation, Entrepreneurship and Technology Management, 128.

([6]) Je to v souladu s návrhem dvou bývalých hlavních ekonomů Komise, viz bod 143: https://one.oecd.org/document/DAF/COMP(2020)5/en/pdf.

3.1.6 V návaznosti na rozsudek ve věci Illumina/Grail ([7]) nebude Komise moci využívat referenční mechanismus k přezkumu fúzí podniků, jež jsou motivovány inovacemi a překračují prahové hodnoty pro fúze v EU. Měla by však nalézt způsob, jak tyto fúze přezkoumat, aby nedošlo k tomu, že přestanou být uplatňovány inovační strategie.

3.1.7 Ve strategických odvětvích, které čelí silné hospodářské soutěži ze strany globálních trhů, však může být spojení považováno za nezbytné. Některé zúčastněné strany navrhují, aby v některých případech bylo schválení nebo veto fúze podmíněno spíše politickým rozhodnutím na úrovni EU než rozhodnutím založeným výhradně na analýze hospodářské soutěže (což již některé jurisdikce EU umožňují). Pokud přistoupíme k tomuto řešení, které bylo některými odborníky zpochybněno, bylo by zapotřebí stanovit záruky, které by omezily jeho použití jen za krajně výjimečných okolností a z velmi konkrétních důvodů. Navíc by takovéto řešení nemělo být používáno k ochraně národních zájmů, která by bránila pokroku a integraci jednotného trhu EU.

3.2 *Antimonopolní pravidla (články 101 a 102 SFEU)*

3.2.1 Zásadní význam pro hospodářskou odolnost Evropy, její inovační kapacitu, strategickou nezávislost a dobré podmínky ve společnosti má udržení talentovaných lidí a mělo by představovat jednu z priorit. Mobilita talentovaných pracovníků je také nezbytná k šíření znalostí mezi firmami a odvětvími, a tedy i k podpoře inovací a produktivity. Zároveň by mělo být zajištěno, aby byly na evropských trzích práce odstraněny genderové rozdíly ([8]). Během několika posledních let se pro řadu orgánů pro hospodářskou soutěž stal prioritou boj proti restriktivním praktikám na trzích práce, jako je stanovování mezd na základě dohody mezi konkurenty nebo ujednání o nepřetahování zaměstnanců ([9]). Orgány pro ochranu hospodářské soutěže by měly být ostražité, pokud jde o agresivní strategie přetahování zaměstnanců ze strany dominantních podniků, které by bránily konkurentům v najímání pracovníků, a tedy i účinné hospodářské soutěži na trhu.

3.2.2 Shovívavost představuje účinný nástroj pro odhalování nepravostí, který používají orgány pro hospodářskou soutěž v boji proti kartelům (nejškodlivější chování z hlediska hospodářské soutěže a konkurenceschopnosti). Navzdory předchozímu poklesu počtu žádostí o shovívavost se jejich počet od roku 2020 zvýšil, což je podle Komise způsobeno zejména nárůstem počtu případů, které vyšetřuje z moci úřední. Komise vyčlenila zdroje na vyškolení veřejných úředníků zabývajících se porušováním pravidel hospodářské soutěže (např. těch, kteří se zabývají veřejnými zakázkami nebo vnitřními kontrolami) s cílem odhalit protisoutěžní jednání a vypracovala také nové techniky odhalování, jako je extrakce dat a používání algoritmů k odhalování podezřelých vzorců chování. Na tyto nové techniky odhalování, včetně umělé inteligence, je třeba vyčlenit další zdroje.

3.3 *Státní podpora*

3.3.1 Podniky v EU lze v jejich úsilí o transformaci spolehlivě podpořit státní podporou, a mobilizovat tak obrovské investice potřebné k dosažení tohoto společného cíle. Má-li se tak stát a mají-li být současně chráněny rovné podmínky na jednotném trhu, musí být státní podpora dobře zacílená, transparentní, přiměřená, časově omezená a pečlivě monitorovaná. Navrhování a poskytování státní podpory musí být založeno na účinnosti, aby se zajistilo, že budou mít motivační účinek, a případně mohou být založeny na kritériu excelence, aby bylo možné lépe dosáhnout jejich cílů. V zájmu dosažení těchto cílů musí EU usilovat o zefektivnění, zlepšení a zrychlení postupů v oblasti státní podpory, čímž se sníží administrativní zátěž a urychlí se rozhodování.

3.3.2 Uvolnění rámce státní podpory během nedávné krize COVID-19 a energetické krize se ukázalo jako úspěšné, neboť členským státům pomohlo zotavit se z hospodářských otřesů. Zároveň však mělo určitě dopad i na rovné podmínky mezi členskými státy, čemuž je třeba do budoucna zabránit ([10]). I když je třeba jasně rozlišovat mezi běžným rámcem a krizovým rámcem, vzhledem k současnému geopolitickému a globálnímu konkurenčnímu prostředí je zapotřebí provést úpravy, pokud jde o stávající pravidla a přístup v oblasti státní podpory. Jednotný trh EU a její odolnost je třeba posílit prostřednictvím opatření státní podpory, která mají pozitivní vedlejší účinky a posilují evropské hodnotové řetězce a průmyslové klastry.

([7]) EUR-Lex – C-611/22 P – CS – EUR-Lex.

([8]) Rozdíl v zaměstnanosti žen a mužů činil v roce 2023 10,2 % a pro EU to představuje náklady ve výši přibližně 370 miliard EUR ročně. Plné zapojení žen na evropském trhu práce tedy pro Unii představuje nevyužitý zdroj potenciálu a hospodářského zisku.

([9]) Dohody o stanovování mezd spočívají v tom, že se zaměstnavatelé dohodnou na stanovení výše mezd a jiných druhů odměn či bonusů; dohody o zákazu přetahování zaměstnanců spočívají v tom, že se zaměstnavatelé dohodnou, že si nebudou vzájemně „krást“ zaměstnance.

([10]) Viz v této souvislosti zvláštní zpráva Evropského účetního dvora č. 21/2024.

3.3.3 Na evropskou konkurenceschopnost má negativní dopad také rozložení státní podpory mezi členskými státy. Na základě studií, jež byly v poslední době vypracovány, se ukázalo, jak nedostatečná koordinace dotací v rámci EU snižuje jejich potenciální pozitivní dopad, přičemž koordinované dotace by vedly k nárůstu produktivity o více než 30 % ([11]). Z analýz rovněž vyplývá, že státní podpora, kterou několik členských států poskytlo současně odvětvím, jež usilují o nulové čisté emise, měla na hospodářství větší pozitivní dopad ([12]). Je proto nezbytné, aby současné úvahy vedly k vytvoření nástrojů, které budou zahrnovat větší koordinaci na úrovni EU s cílem minimalizovat nevhodné přidělování prostředků, zlepšit produktivitu a současně posílit hospodářskou integraci zemí EU.

3.3.4 Toho lze dosáhnout různými způsoby. Letta navrhuje vyrovnávací systém, podle kterého by členské státy, které poskytly podporu přesahující určitou prahovou hodnotu, musely na konci každého roku přispět do společného fondu určeného na dosahování cílů EU. Jiní odborníci pak prosazují vytvoření fondu financovaného z rozpočtu EU. Nový Evropský fond pro konkurenceschopnost oznámený nově zvolenou předsedkyní Ursulou von der Leyen dne 18. července se zdá být krokem správným směrem. Tento fond by měl být zaměřen na podporu společných cílů EU (zejména v odvětvích s vysokou přidanou hodnotou) a měl by být řízen na úrovni EU s cílem posílit evropské hodnotové řetězce a zlepšit účinnost postupů. Stále by byla zapotřebí podpora na úrovni jednotlivých členských států, aby bylo možné zohlednit konkrétní celostátní a místní podmínky.

3.3.5 Významné projekty společného evropského zájmu se postupně změnily z nástroje zaměřeného na konkrétní přeshraniční projekty v oblasti infrastruktury a inovací na nástroj určený pro rozsáhlé odvětvové iniciativy zaměřené na rozvoj průmyslových dovedností. Navzdory evropským rámcům jsou však tyto projekty i nadále navrhovány s ohledem na vnitrostátní cíle a vnitrostátní financování, takže v čele stojí stále stejná hrstka aktivních členských států. Některé aspekty je třeba vylepšit, aby bylo možné dosáhnout s těmito nástroji skutečné změny a zajistilo se, že budou opravdu odrážet evropský přístup:

— Komise by měla navrhnout, aby oblast jejich působnosti byla rozšířena tak, aby se nevztahovaly jen na špičkové inovační projekty. Za tímto účelem by měla určit konkrétní strategická odvětví, ve kterých by bylo možné uvažovat o společném financování, a podnítit co nejvíce členských států, aby se do nich zapojily. Případně by významné projekty společného evropského zájmu mohly vznikat na základě přístupu zdola nahoru, počínaje odvětvovou aliancí mezi podniky EU, která by pak spolupracovala s Komisí a členskými státy,

— financování významných projektů společného evropského zájmu by mělo být dostupné všem firmám v EU nebo alespoň všem firmám ve zúčastněných členských státech, čímž by se přerušila vazba mezi financováním a přidělováním prostředků, která v Evropě brání dosahovat pozitivních vedlejších účinků, a zajistil by se důraz na produktivitu a účinnost.

3.3.6 Pokud jde o potřebu zefektivnit postupy v oblasti státní podpory, lze se poučit z některých prvků původního dočasného krizového rámce. Kromě toho současné trendy v oblasti kontroly státní podpory vyžadují zlepšení kapacit členských států v této oblasti. Tím by se doplnily pravomoci Komise, zefektivnily postupy, zlepšila pružnost a koordinace a zintenzívnilo by se monitorování, čímž by se znásobily zdroje a zvýšila účinnost kontroly státní podpory v EU. Jedním z řešením by mohlo být i vytvoření jednotných kontaktních míst. V případě posílení kapacit jednotlivých států by se Komise mohla soustředit se na větší případy, zatímco členské státy by mohly zlepšit systém podávání zpráv, aby byly jednotnější a soudržnější a celkově se veřejné zdroje lépe využívaly.

3.3.7 Důležitou úlohu z hlediska konkurenceschopnosti EU sehrávají služby obecného hospodářského zájmu, které představují klíčový faktor podporující hospodářskou, sociální a územní soudržnost. Je zcela nezbytné, aby byla v nových strategiích na podporu konkurenceschopnosti zvážena možnost modernizace rámcových podmínek ve strategických odvětvích služeb obecného hospodářského zájmu, jako je energetika a suroviny; mobilita a veřejná doprava; telekomunikace a digitální přístupnost ([13]). Důraz by měl být kladen nejen na cenu služeb obecného hospodářského zájmu pro koncového uživatele, ale také na jejich kvalitu a dostupnost. Je důležité, aby celostátní, regionální a místní správní orgány stávající nástroje více využívaly a aby byly posíleny jejich kapacity.

([11]) Viz The Hidden Cost of Uncoordinated Green Subsidies (Skryté náklady nekoordinovaných zelených dotací), Carlo Altomonte, Giorgio Presidente, IEP@Bru Policy Brief, Università Bocconi, únor 2024.

([12]) Viz Boosting EU's clean tech industries: how would state aid impact the Single Market? (Podpora odvětví EU využívajících čisté technologie: jak by státní podpora ovlivnila jednotný trh?), Společné výzkumné středisko, 13. srpna 2024.

([13]) Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k tématu Vypracování nové evropské strategie pro vnitřní trh – podpora našich podniků při zvládání technologických, sociálních a environmentálních výzev a výzev v oblasti hospodářské soutěže (průzkumné stanovisko) (Úř. věst. C, C/2024/2096, 26.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2096/oj?locale=cs).

3.4 ***Nové nástroje***

3.4.1 Cílem nařízení o zahraničních subvencích je řešit problematiku zahraničních subvencí, které by mohly narušit evropský jednotný trh. Zahrnuje tři prvky, jež jsou pro posuzování zahraničních subvencí důležité: i) předběžné oznámení fúze určité velikosti s významnou zahraniční státní podporou, ii) v souvislosti se zadáváním veřejných zakázek v EU předběžné oznámení veškerých zahraničních subvencí obdržených v předchozích třech letech a iii) šetření z moci úřední prováděné z vlastní iniciativy Komise. Nařízení o digitálních trzích, které bylo přijato s cílem zajistit spravedlivé digitální trhy otevřené hospodářské soutěži, obsahuje soubor pravidel, která se vztahují na velké digitální operátory, označované jako „strážce přístupu“.

3.4.2 Nařízení o zahraničních subvencích i nařízení o digitálních trzích vstoupily v platnost teprve nedávno. Evropská komise bude nyní potřebovat dostatečné zdroje, aby mohla oba tyto nástroje úspěšně prosazovat, ačkoliv stále panuje právní nejistota, pokud jde o konkrétní opatření a iniciativy, které by umožnily stanovená pravidla dodržovat a zároveň by odpovídaly normám Komise. Pokud jde o nařízení o zahraničních subvencích, je sice nezbytné bojovat proti zahraničním subvencím, které by mohly narušit rovné podmínky EU, Komise by se však měla zaměřit na to, aby příslušné postupy zjednodušila a neukládala zatěžující požadavky na podávání zpráv.

3.4.3 Draghi navrhuje vytvořit další nástroj pro hospodářskou soutěž, který by Komisi umožnil provádět tržní šetření s cílem odhalit strukturální problémy v oblasti hospodářské soutěže a společně s podniky stanovit nápravná opatření. Předtím, než přijme nějaký nový nástroj v oblasti hospodářské soutěže, na který by bylo zapotřebí vyčlenit další zdroje a jenž by ještě zvýšil regulační zátěž podniků, by se Komise měla soustředit na úpravu stávajících nástrojů, aby odpovídaly novým hospodářským podmínkám a potřebám konkrétních odvětví.

V Bruselu dne 22. ledna 2025.

předseda
Evropského hospodářského a sociálního výboru
Oliver RÖPKE